

عنوان مقاله:

بررسی دلالت آیه «لاینال» بر عصمت انبیا

محل انتشار:

دو فصلنامه تأملات فلسفی، دوره 11، شماره 26 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

حسین اترک - دانشیار فلسفه دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

این مقاله در زمینه کلام اسلامی به بررسی دلالت یک آیه مهم قرآنی بر عصمت انبیاء می پردازد. دلایل عقلی و نقلی متعددی بر اعتقاد عصمت مطلق انبیاء از سوی متکلمان شیعی اقامه شده است. موضوع این مقاله بررسی دلالت آیه «لا ینال عهدی الظالمین» است. بر اساس این آیه، عهد خداوند، نبوت یا امامت، به ظالمان نمی رسد. هر گناهی، صغیره یا کبیره، مصداق ظلم است؛ بنابراین عهد نبوت خداوند به شخص گناهکار نمی رسد؛ بلکه تنها به شخص معصوم می رسد. اختلاف بر سر شمول معنای ظالم بر کسی است که مرتکب گناهی در گذشته شده و سپس توبه نموده و پرهیزکار شده است. متکلمان شیعی معتقدند چون کلمه «الظالمین» در آیه عام است، شامل چنین شخصی نیز می شود. بنابراین، نبی و امام باید معصوم مطلق باشد. نگارنده همانند برخی از متکلمان اسلامی معتقد است چون «ظالم» اسم مشتق است و بر اساس مباحث الفاظ در علم اصول، اسم مشتق، حقیقت در متلبس به مبدا است، بنابراین ظالم به کسی گفته می شود که متلبس به صفت ظلم است نه آنکس که از ظلم توبه نموده و در حال حاضر، لباس تقوا و پرهیزکاری به تن کرده است. بنابراین، آیه دلالت بر عدم شمول عهد نبوت به ظالمان بالفعل دارد نه کسی که قبلا مرتکب ظلمی شده باشد و سپس توبه نموده باشد.

کلمات کلیدی:

عصمت، انبیاء، آیه لاینال عهدی، ظالم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1283050>

